

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **O. V.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobce podané proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 12. 2004, č. j. 61 Az 115/2004 – 17,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 20. 12. 2004, č. j. 61 Az 115/2004 – 17, zamítl žalobu žalobce podanou proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 5. 2004, č. j. OAM-1867/VL-19-15-2004 a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Napadeným rozhodnutím žalovaného správního orgánu byla zamítnuta žádost žalobce o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákona o azylu). V odůvodnění napadeného rozhodnutí dospěl správní orgán k závěru, že v průběhu správního řízení bylo objasněno, že důvodem žádosti o udělení azylu žalobce byla snaha se vyhnout problémům se soukromou osobou na Ukrajině, legalizace pobytu v ČR s tím, aby zde žalobce mohl žít a v budoucnu také pracovat. Správní orgán dospěl k závěru, že žadatelem uváděné skutečnosti nejsou skutečnostmi svědčícími o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu v platném znění a z těchto důvodů považoval podmínky ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona o azylu za splněné. Krajský soud v Ostravě se v odůvodnění napadeného rozsudku zcela ztotožnil s právním posouzením věci žalovaným. Uzavřel, že žaloba žalobce není důvodná, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále též jen „stěžovatel“) včas kasační stížnost, v níž navrhoval, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek Krajského soudu v Ostravě zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. Současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, o ustanovení bezplatného právního zástupce z řad advokátů, o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení tlumočníka do ruského jazyka.

V podané kasační stížnosti stěžovatel mj. též uvedl, že se t. č. zdržuje na adrese S. J. č. 22, P. (narozdíl od předchozího místa pobytu P. K., K. 20, K.).

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 15. 3. 2005, č. j. 61 Az 115/2004 – 28 rozhodl tak, že návrh, aby žalobci byl ustanoven zástupce z řad advokátů, se zamítá, a dále vyzval žalobce k tomu, aby si ve lhůtě 15-ti dnů od doručení tohoto usnesení zvolil pro řízení o kasační stížnosti zástupce z řad advokátů s tím, že nebude-li žalobce v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, bude věc postoupena Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, který může kasační stížnost odmítnout. V odůvodnění usnesení uvedl, že jedním z předpokladů pro to, aby byl účastník řízení ustanoven zástupce z řad advokátů, je podle § 35 odst. 7 s. ř. s. to, že jsou u něj dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Tuto podmínku účastník řízení musí prokázat. Soud konstatoval, že doručil žalobci vyjádření o jeho majetkových a sociálních poměrech, které si však žalobce v odběrní lhůtě nevyzvedl. Uzavřel, že žalobce tedy neprokázal své majetkové a sociální poměry a neprokázal tedy, zda splňuje podmínky pro osvobození od soudních poplatků. Z těchto důvodů proto byl jeho návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů zamítnut.

Uvedené usnesení bylo stěžovateli doručováno na adresu S. J. 22, P. První pokus pošty o doručení byl proveden dne 31. 3. 2005. Podle relace pošty nebyl stěžovatel zastížen v místě bydliště, a proto mu byla zásilka uložena téhož dne, tedy 31. 3. 2005 a adresát byl o tom vyrozuměn. V úložní lhůtě si však písemnost nevyzvedl a tato byla vrácena zpět Krajskému soudu v Ostravě.

Stěžovatel na výzvu soudu ve stanovené lhůtě a ani později nereagoval a Krajský soud v Ostravě proto dne 23. 5. 2005 předložil spis Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti, přičemž v předkládací zprávě poukázal na skutečnost, že stěžovatel není zastoupen advokátem.

Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. stěžovatel musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí jen tehdy, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže nejsou splněny podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný, nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn a nelze proto v řízení pokračovat.

Stěžovatel vystupuje ve správním řízení a v řízení o kasační stížnosti jako fyzická osoba, která však podle obsahu spisu nemá právnické vzdělání, vyžadované podle zvláštních zákonů pro výkon advokacie. Z toho je nutno dovodit, že musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, jak jej o tom řádně poučil již Krajský soud v Ostravě. Stěžovatel požádal uvedený soud o ustanovení advokáta, avšak usnesením ze dne 15. 3. 2005, č. j. 61 Az 115/2004 – 28, které v souladu s ustanovením § 42 odst. 5 s. ř. s. v návaznosti na ustanovení § 46 odst. 6 o. s. ř. a § 50 písm. c) odst. 4 s. ř. s. nabylo právní moci dne 4. 4. 2005, byla jeho žádost zamítnuta pro nedoložení potřebných údajů pro takové rozhodnutí. V této souvislosti Nejvyšší správní soud poukazuje na právní úpravu, a to na ustanovení § 46 odst. 6 o. s. ř. v platném znění, podle něhož, byla-li písemnost doručována na adresu, která je vedena podle zvláštního právního předpisu jako místo pobytu fyzické osoby, nebo na adresu, kterou fyzická osoba sdělila soudu a požádala o doručování na ni, anebo na adresu, kterou fyzická osoba jinak označila soudu jako místo, kde bydlí nebo se zdržuje, podniká anebo pracuje, popř. jako místo, kam jí mají nebo mohou být doručovány písemnosti, je uložení písemnosti, kterou si adresát nevyzvedl do tří dnů,

nebo jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do 10-ti dnů od uložení, neúčinné, jestliže fyzická osoba soudu prokáže, že se v místě doručování nezdržovala v den, kdy nebyla zastižena, a v době do tří dnů, nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, v době do 10-ti dnů od uložení.

Jak již bylo výše uvedeno, z obsahu spisu plyne, že usnesení Krajského soudu v Ostravě, jímž byla zamítnuta žádost stěžovatele o ustanovení zástupce z řad advokátů a jímž byl současně stěžovatel vyzván k předložení plné moci udělené advokátu pro zastupování v řízení o kasační stížnosti, bylo doručováno na adresu, kterou stěžovatel označil soudu jako místo, kam mu mají být nebo mohou být doručovány písemnosti. Stěžovatel neprokázal, že se v místě doručování, tedy na adrese S. J. 22, P., v době doručování nezdržoval, a je tedy třeba vycházet z toho, že napadené usnesení bylo stěžovateli doručeno ve smyslu § 50 písm. c) odst. 4 o. s. ř. dne 4. 4. 2005. Podle tohoto ustanovení totiž nebude-li uložena písemnost vyzvednutá do tří dnů, nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do 10-ti dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl; to neplatí, je-li náhradní doručení písemnosti vyloučeno (§ 50d odst. 1) nebo bylo-li uložení písemnosti neúčinné.

Výše označené usnesení nebylo doručováno stěžovateli do vlastních rukou, a proto podle výše uvedeného ustanovení platí, že se považuje za doručené v pondělí dne 4. 4. 2005. Stěžovatel však ve lhůtě 15-ti dnů od jeho doručení nereagoval na výzvu soudu, aby si zvolil pro řízení o kasační stížnosti zástupce z řad advokátů.

Za této situace nutno uzavřít, že stěžovatel neodstranil nedostatek povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti, neboť nedoložil plnou moc osvědčující, že je takto zastoupen, přičemž soudem byl výslovně upozorněn na nutný důsledek takového postupu.

Nejvyšší správní soud pro uvedený nedostatek podmínky řízení, který brání pokračování v řízení o kasační stížnosti, proto kasační stížnost odmítl, aniž by se mohl zabývat její věcnou důvodností (§ 105 odst. 2, § 46 odst. 1 s. ř. s.).

Stěžovatel v kasační stížnosti požádal o přiznání odkladného účinku. Za situace, kdy byla kasační stížnost odmítnuta pro nedostatek povinného zastoupení advokátem, se Nejvyšší správní soud tímto návrhem již zabývat nemohl.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo Nejvyšším správním soudem za použití ustanovení § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. prosince 2005

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu